

Bůh, to jen se vánek vzduchem chvěl,  
to slovo prožil jsem a šel, jak dítě poznat jsem je chtěl.  
Bůh, to slovo znamenalo víc,  
než jsem si stačil v duchu říct, znám světa rub, chci poznat líc.  
Bůh, snad jsem to špatně vyslovil,  
snad chtěl jsem víc, než dals mi sil a padnul meč, jenž poranil  
.  
Bůh, jak mohlo stát se, když jsem šel,  
na co jsem to jen zapomněl, kéž bych zas prožít znovu směl.  
Že Pán, to je ten, kdo k sobě zavolá.  
Pán, to je ten, kdo lásku má.  
Pán, ten se smutným srdcím dovolá, s každým se zná.  
Bůh, to je to jediné, co mám,  
když už tu všechno postrádám, s Ním střípky štěstí poskládám.  
Bůh, musím být, jak mě myslel Bůh,  
a vánek zachvěje se vzduch, stanu se láskou, to jsem chtěl.